

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

T/12179. számú

törvényjavaslat

a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról

Előadó:

**Dr. Trócsányi László
igazságügyi miniszter**

Budapest, 2016. szeptember

2016. évi.....törvény

a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról

1. A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény módosítása

1. §

A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény (a továbbiakban: Bv. sztv.) 1. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A büntetés-végrehajtási szervezet (a továbbiakban: bv. szervezet) a külön törvényben meghatározott szabadságelvonással járó büntetéseket, intézkedéseket, büntetőeljárás kényszerintézkedéseket, a szabadságvesztésből szabadultak utógondozását, valamint a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelői feladatokat végrehajtó állami, fegyveres rendvédelmi szerv.”

2. §

A Bv. sztv. 5. § *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az Országos Parancsnokság a jogszabályok, a miniszter döntései és az országos parancsnok utasításai, valamint egyedi intézkedései alapján)

„*b)* felügyeli, ellenőrzi és szakmailag irányítja a bv. szervek szolgálati feladatainak a végrehajtását, így különösen a fogvatartás biztonságával, a fogvatartottak reintegrációjával, foglalkoztatásával, egészségügyi ellátásával, szállításával és nyilvántartásával, szabadulásra felkészítés körében a gondozással és a szabadságvesztésből szabadultak utógondozásával, valamint a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelői feladatok végrehajtásával kapcsolatos tevékenységet;”

3. §

A Bv. sztv. 11. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A végrehajtás rendjének és a fogvatartás biztonságának fenntartása érdekében foganatosított intézkedéssel érintett személyről, valamint az intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról mobil elektronikus megfigyelési eszközzel képfelvétel, hangfelvétel vagy kép- és hangfelvétel készíthető. A mobil elektronikus megfigyelési eszközzel rögzített felvétel és az abban szereplő személyes adat felhasználására és kezelésére a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvénynek az elektronikus megfigyelési eszköz által rögzített felvétel és az abban szereplő személyes adat felhasználására és kezelésére vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”

2. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása

4. §

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 66/P. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A javítóintézet a fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezése esetén a gyermek részére teljes körű ellátást biztosít. A javítóintézetnek a fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén elhelyezett gyermekekre tekintettel járó családi pótlék felhasználható részét a gyermek teljes körű ellátására vagy teljes körű ellátásának kiegészítésére, így különösen tápszerral, ruházattal, gyógyszerrel, pelenkával, játékhöz szükséges eszközökkel való ellátására, valamint a gyermek fejlesztésére kell fordítani.”

5. §

(1) A Gyvt. 72. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a gyermek

a) felügyelet nélkül marad, vagy testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődését családi környezete vagy önmaga súlyosan veszélyezteti, és emiatt azonnali elhelyezése szükséges, a gyámhatóság, valamint a rendőrség, az idegenrendészeti hatóság, a menekültügyi hatóság, az ügyészség, a bíróság, a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoksága (a továbbiakban: beutaló szerv) a gyermeket fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható határozatával ideiglenesen

aa) a nevelésére alkalmas, azt vállaló különélő szülőnél, más hozzátartozónál, illetve személynél helyezi el, vagy

ab) ha az *aa)* pontban foglaltak alkalmazására nincs lehetőség,

1. a tizenkettedik életévét be nem töltött gyermek esetén minden esetben a legközelebbi ideiglenes hatállyal elhelyezett gyermekek ellátását is biztosító nevelőszülőnél helyezi el, kivéve, ha egészségi vagy személyiségállapota, ön- és közveszélyes magatartása ezt nem teszi lehetővé vagy más okból szükséges az intézményes elhelyezés biztosítása,

2. a tizenkettedik életévét betöltött gyermek esetén lehetőség szerint a legközelebbi ideiglenes hatállyal elhelyezett gyermekek ellátását is biztosító nevelőszülőnél, vagy ha erre nincs lehetőség vagy azt a gyermek egészségi vagy személyiségállapota, ön- és közveszélyes magatartása indokolja vagy más okból szükséges az intézményes elhelyezés biztosítása, – az ideiglenes hatályú elhelyezés biztosítására is kijelölt – gyermekotthonban, gyermekotthon speciális csoportjában, speciális lakásotthonban, fogyatékosok vagy pszichiátriai betegek otthonában helyezi el; vagy

b) érdekében áll az anya előzetes letartóztatásának elrendelése esetén az anyával történő együttes elhelyezése, az előzetes letartóztatás elrendeléséről szóló határozat meghozatalakor a bíróság a gyermeket fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható határozatával, ideiglenesen, az anya fogvatartásának helye szerint a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek részlegén vagy a javítóintézet fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén helyezi el.”

(2) A Gyvt. 72. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ideiglenes hatályú elhelyezéstől kezdődően az (1) bekezdés *a*) pontja szerinti esetben a szülő gondozási, nevelési joga szünetel.”

6. §

(1) A Gyvt. 73. § (1) bekezdése a következő *d*) ponttal egészül ki:

(A gyámhatóság – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – az ideiglenes hatályú elhelyezést követően – függetlenül attól, hogy arra mely beutaló szerv intézkedése alapján kerül sor, és hogy a döntést megfellebbezték-e – annak elrendelésétől számított)

„*d*) huszonegy napon belül hozzájárul a gyermeknek a fogvatartás helye szerint a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek részlegén vagy a javítóintézetben a fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén történő elhelyezéséhez, legfeljebb a Bv. tv.-ben meghatározott időtartamra, ha az a gyermek érdekében áll; ellenkező esetben rendelkezik a gyermeknek a büntetés-végrehajtási intézetből vagy a javítóintézetből történő kiadásáról, és megteszi a gyermek érdekében szükséges intézkedéseket.”

(2) A Gyvt. 73. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdés *d*) pontja szerinti esetben a gyámhatóság a gyermek érdekét az anyának a vele együttesen elhelyezett gyermeke, vagy meglévő idősebb gyermeke tekintetében megvalósult gondozása, nevelése során tanúsított magatartásának, valamint a külön élő másik szülő és a gyermek nevelésére családbafogadó gyámként kirendelhető személy véleményének figyelembevételével mérlegeli. Ennek érdekében a gyámhatóság megkeresi a fogvatartás helye szerint az anya-gyermek részleget működtető büntetés-végrehajtási intézet parancsnokát vagy a fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részleget működtető javítóintézet igazgatóját arra nézve, hogy az anya a gyermek gondozását miként látja el.”

7. §

A Gyvt. a következő 74/A. §-sal egészül ki:

„74/A. § Ha a gyermek elhelyezésére a fogvatartás helye szerint a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek részlegén vagy a javítóintézetben a fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén kerül sor, az anya, illetve a fiatalkorú szülői felügyeleti joga szünetel, kivéve a gondozási, nevelési jogát és kötelezettségét. Ha a gyermeknek nincs szülői felügyeleti jogot gyakorló másik szülője, a gyámhatóság gyámot rendel számára.”

8. §

A Gyvt. X. Fejezete a következő 76/A. §-sal egészül ki:

„76/A. § Ha a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka vagy a javítóintézet igazgatója az anya, illetve a fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezésének megszüntetéséről értesíti a gyámhatóságot, a gyámhatóság nyolc napon belül rendelkezik a gyermeknek a büntetés-végrehajtási intézetből vagy a javítóintézetből történő kiadásáról, és megteszi a gyermek érdekében szükséges intézkedéseket.”

3. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosítása

9. §

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 211. §-a a következő (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1b) Ha az indítvány tárgya előzetes letartóztatás elrendelése, és a terhelt egy évesnél fiatalabb gyermekét gondozó nő, a nyomozási bíró – kivéve ha a terhelt a gyermeke sérelmére követte el az eljárás alapjául szolgáló bűncselekményt – nyilatkoztatja a terheltet arról, hogy az előzetes letartóztatás elrendelése esetén kéri-e a gyermekével való együttes elhelyezését.”

10. §

A Be. 214. §-a a következő (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1b) A 211. § (1b) bekezdése esetén a terhelt kérelmére a nyomozási bíró az előzetes letartóztatás elrendeléséről szóló határozatban – kivéve ha a terhelt a gyermeke sérelmére követte el az eljárás alapjául szolgáló bűncselekményt – a gyermeknek a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek együttes elhelyezést biztosító részlegén való ideiglenes hatályú elhelyezéséről rendelkezik.”

11. §

A Be. 269. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a terhelt egy évesnél fiatalabb gyermekét gondozó nő, kérelmére a bíróság – kivéve ha a terhelt a gyermeke sérelmére követte el az eljárás alapjául szolgáló bűncselekményt – az előzetes letartóztatást elrendelő határozatban a gyermeknek a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek együttes elhelyezést biztosító részlegén való ideiglenes hatályú elhelyezéséről rendelkezik.”

12. §

A Be. 272. §-a a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Ha az indítvány tárgya előzetes letartóztatás elrendelése, és a terhelt egy évesnél fiatalabb gyermekét gondozó nő, a bíróság – kivéve ha a terhelt a gyermeke sérelmére követte el az eljárás alapjául szolgáló bűncselekményt – nyilatkoztatja a terheltet arról, hogy az előzetes letartóztatás elrendelése esetén kéri-e a gyermekével való együttes elhelyezését.”

13. §

A Be. 327. §-a a következő (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2b) Ha a terhelt egy évesnél fiatalabb gyermekét gondozó nő, kérelmére a bíróság – kivéve ha a terhelt a gyermeke sérelmére követte el az eljárás alapjául szolgáló

bűncselekményt – az előzetes letartóztatást elrendelő határozatban a gyermeknek a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek együttes elhelyezést biztosító részlegén való ideiglenes hatályú elhelyezéséről rendelkezik. A terheltet a határozat meghozatala előtt nyilatkoztatni kell arról, hogy kéri-e az együttes elhelyezést.”

14. §

A Be. 344. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„344. § (1) A pótmagánvádló viseli a 74. § (1) bekezdésében meghatározott bűnügyi költségből azt a költséget, amely a pótmagánvádló fellépése után keletkezett, ha a vádlottat felmentették, vagy vele szemben az eljárást megszüntették.

(2) A pótmagánvádlót csak azzal a cselekménnyel, illetőleg a tényállásnak azzal a részével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére lehet kötelezni, amelyre a vádindítványt előterjesztette, és amelyre a bíróság felmentő ítéletet hozott vagy az eljárást megszüntette. A vádlott felmentése vagy az eljárás megszüntetése esetén az ügyben fellépő pótmagánvádlókat külön-külön kell kötelezni a bűnügyi költség fizetésére. Ha a bűnügyi költség, illetőleg annak meghatározott része a pótmagánvádlók szerint nem különíthető el, a bíróság a pótmagánvádlókat egyetemlegesen kötelezi a bűnügyi költség fizetésére.

(3) Ha a pótmagánvádlók bűnügyi költségben való marasztalásának van helye, a pótmagánvádat elejtő pótmagánvádlót a bűnügyi költség arányos részének megfizetésére kell kötelezni.

(4) Ha a vádat pótmagánvádló képviselte, és a bíróság a vádlottat felmenti, vagy vele szemben az eljárást a pótmagánvádló vádelejtése miatt megszünteti, a pótmagánvádló a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül – a külön jogszabályban meghatározott mértékben – megtéríti a vádlott meghatalmazott védőjének azon díját és költséget, amely a pótmagánvádló fellépése után keletkezett. A megtérítésre a (2) és (3) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.”

15. §

(1) A Be. 454. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A fiatalkorú előzetes letartóztatását

a) ha az előzetes letartóztatás elrendelésekor a tizennegyedik életévét nem töltötte be, javítóintézetben,

b) ha az előzetes letartóztatás elrendelésekor a tizennegyedik életévét betöltötte, de a tizennyolcadik életévét nem töltötte be, javítóintézetben, kivételesen büntetés-végrehajtási intézetben,

c) ha az előzetes letartóztatás elrendelésekor a tizennyolcadik életévét betöltötte, de a huszadik életévét nem töltötte be, büntetés-végrehajtási intézetben, kivételesen javítóintézetben,

d) ha az előzetes letartóztatás elrendelésekor a huszadik életévét betöltötte, büntetés-végrehajtási intézetben

kell végrehajtani.

(3) A (2) bekezdés *b)* és *c)* pontjában meghatározott esetben a bíróság dönt arról, hogy az előzetes letartóztatást – a fiatalkorú személyiségére vagy a terhére rótt bűncselekmény jellegére tekintettel – hol kell végrehajtani.”

(2) A Be. 454. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a fiatalkorú egy évesnél fiatalabb gyermekét gondozó nő, kérelmére a bíróság – kivéve ha a fiatalkorú a gyermeke sérelmére követte el az eljárás alapjául szolgáló bűncselekményt – az előzetes letartóztatást elrendelő határozatban a gyermeknek a (3) bekezdés alkalmazásával a büntetés-végrehajtási intézet vagy a javítóintézet fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén való ideiglenes hatályú elhelyezéséről rendelkezik.”

16. §

A Be. 514. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a vádat magánvádló képviselte, és a bíróság a vádlottat felmenti, vagy vele szemben az eljárást a magánvádló vádelejtése miatt megszünteti, a magánvádló a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül – a külön jogszabályban meghatározott mértékben – megtéríti a vádlott azon költségét, továbbá meghatalmazott védőjének azon díját és költségét, amely a magánvádas eljárásban keletkezett. A megtérítésre a (2)–(5) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.”

17. §

A Be. 604. § (2) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy]

„*c)* a bűnügyi költségek előlegezésének és az államot illető bűnügyi költségek behajtásának és elszámolásának, valamint a vádlott és a meghatalmazott védő készkiadása, illetve a meghatalmazott védő díja állam, pótmagánvádló vagy magánvádló általi megtérítésének szabályait az államháztartásért felelős miniszter és a rendészetért felelős miniszter egyetértésével kiadott,”

(rendeletben szabályozza.)

18. §

Hatályát veszti a Be. 454. § (5a) bekezdése.

4. A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosítása

19. §

(1) A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Cst.) 7. § (1) bekezdése a következő *d)* ponttal egészül ki:

(Nevelési ellátásra jogosult)

„d) a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka vagy a javítóintézet igazgatója a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek részlegén vagy a javítóintézet fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén elhelyezett”

(még nem tanköteles gyermekre tekintettel, a gyermek tankötelessé válása évének október 31-éig.)

(2) A Cst. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § A gyermekotthonban, javítóintézetben vagy büntetés-végrehajtási intézetben lévő és gyermekvédelmi gondoskodás alatt álló, továbbá a szociális intézményben, a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek részlegén vagy a javítóintézet fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén elhelyezett gyermekekre tekintettel járó családi pótlékot jogszabályban meghatározott eljárási rend szerint kell felhasználni.”

5. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítása

20. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 95. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha azt a szabadságvesztést, amellyel kapcsolatosan az elítéltet önhibájából eredően zárták ki a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből, utóbb összbüntetésbe foglalják, akkor az elítélt az összbüntetésből sem bocsátható feltételes szabadságra.”

21. §

A Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontjának c) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„c) az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény 2. számú mellékletében meghatározott pszichotróp anyag;”

6. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény módosítása

22. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) a következő 10/A. és 10/B. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Kártalanítás az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt

10/A. § (1) Kártalanítás jár az elítéltnak vagy az egyéb jogcímen fogvatartottnak a fogvatartása során a jogszabályban előírt élettér biztosításának hiánya és az ehhez esetlegesen kapcsolódó más, a kínzás, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód tilalmába ütköző elhelyezési körülmény, különösen az illemhely elkülönítésének a hiánya, a nem megfelelő szellőztetés, világítás vagy fűtés, illetve a rovarok [a továbbiakban együtt: alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények] által előidézett sérelem miatt. A kártalanítás minden egyes, az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között eltöltött nap után jár. A kártalanítás megfizetésére az állam köteles.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jogcímen további kártérítésnek vagy sérelemdíjnak helye nincs, de az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott jogosult az ezt meghaladó igényét polgári bíróság előtt érvényesíteni.

(3) A kártalanítás egy napra eső összege legalább ezerkettőszáz forint, de legfeljebb ezerhatszáz forint.

(4) A kártalanítás iránti igény attól a naptól számított hat hónapon belül érvényesíthető, amelyen az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűntek. E határidő elmulasztása jogvesztő. E bekezdés alkalmazásában nem tekinthető az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény megszűnésének, ha e körülmény fennállása rövid időközre, de legfeljebb harminc napra megszakad azért, mert az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott elhelyezése során a jogszabályban előírt élettér biztosítva volt.

(5) A kártalanítás iránti igény benyújtására az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott és védője, illetve ha az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott szabadult, jogi képviselője is jogosult. A kártalanítás iránti igényt írásban a fogvatartás helye szerinti bv. intézetnél, ha pedig az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott már szabadult, annál a bv. intézetnél kell benyújtani, ahonnan a szabadítás történt. A kérelemben nyilatkozni kell arról, hogy az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott javára az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) kártérítésre kötelezte-e az államot, illetve a polgári bíróság ítélte-e meg kártérítést vagy sérelemdíjat, és ha igen melyik bíróság, milyen ügyszámon.

(6) A kártalanítás iránti igény benyújtásának feltétele az is, hogy az elítélt vagy – a kényszergyógykezelt, illetve az ideiglenesen kényszergyógykezelt kivételével – az egyéb jogcímen fogvatartott az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt a 144/B. §-ban meghatározott panaszt előterjessze a végrehajtásért felelős szerv vezetőjéhez. Ez a feltétel akkor alkalmazandó, ha az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között töltött napok száma a harmincat meghaladja. Ha az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény hosszabb időn át fennáll, három hónapon belül újabb panaszt előterjeszteni nem kell. Nem róható az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott terhére, ha rajta kívül álló okból nem tudta a panaszjogát érvényesíteni.

(7) A kártalanításból történő kielégítésnek kizárólag

a) azzal a bűncselekménnyel összefüggésben megítélt polgári jogi igény, illetve a polgári bíróság által jogerősen megítélt kártérítés vagy sérelemdíj erejéig van helye, amely miatt kiszabott szabadságvesztés végrehajtása tekintetében a kártalanítást megállapítják, illetve

b) a gyermektartásdíj behajtása iránti végrehajtási eljárásban érvényesített követelés erejéig van helye.

(8) A (7) bekezdésben meghatározott esetben, ha a kártalanítás összege nem fedezi a kielégítendő követeléseket, elsősorban a gyermektartásdíj iránti követelést, majd a polgári jogi igényt és vele egy sorban a bűncselekmény miatt megállapított kártérítést vagy sérelemdíjat kell kielégíteni.

10/B. § (1) A megítélt kártalanítás kifizetése iránt az igazságügyért felelős miniszter intézkedik.

(2) A kifizetés iránti intézkedések körében az igazságügyért felelős miniszter a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar hivatali szerve által vezetett nyilvántartásából adatokat kér arra vonatkozóan, hogy az elítélttel vagy az egyéb jogcímen fogvatartottal szemben gyermektartásdíj behajtása iránt van-e szünetelő vagy folyamatban lévő végrehajtási eljárás, és ha igen milyen ügyszámon és ki az illetékes végrehajtó.

(3) Ha (2) bekezdés szerinti adatközlés vagy a büntetés-végrehajtási bíró tájékoztatása alapján adat merül fel arra vonatkozóan, hogy gyermektartásdíj vagy a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj behajtása iránt végrehajtási eljárás indult, az igazságügyért felelős miniszter az illetékes végrehajtót értesíti az adós javára megítélt kártalanításról, és hogy annak terhére mely követelések kielégítése érdekében van helye követelés lefoglalásának. Ez esetben a kifizetésre csak a végrehajtó ennek lefoglalására irányuló végrehajtási cselekményének foganatosítását követően – a 10/A. § (8) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – kerülhet sor.

(4) Ha a büntetés-végrehajtási bíró határozatában úgy rendelkezett, hogy részben vagy egészben meg nem térített polgári jogi igényt, illetve bűncselekmény miatt megállapított kártérítést vagy sérelemdíjat a kártalanítás összegéből le kell vonni, az ennek megfelelő összeget a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj jogosultja részére, a kártalanítási összeg fennmaradó részét az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott részére kell kifizetni. Ha adat merül fel arra vonatkozóan, hogy gyermektartásdíj behajtása iránt végrehajtási eljárás indult, a kifizetésre csak a végrehajtó ennek lefoglalására irányuló végrehajtási cselekményének foganatosítását követően – a 10/A. § (8) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – kerülhet sor azzal, hogy a követelés kielégítésére elsősorban az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott részére kifizetendő összeg szolgál.

(5) A kifizetés történhet az elítéltnak vagy az egyéb jogcímen fogvatartottnak az általuk megjelölt számlaszámra utalással, illetve a polgári jogi igény vagy a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj jogosultjának rendelkezése szerint az általuk megjelölt számlaszámra utalással vagy készpénzben. Ha az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott még fogva van, kérheti a kártalanítás összegének letéti számlájára való átutalását.

(6) Az igazságügyért felelős miniszter a (2)–(4) bekezdés szerint beszerzett, a gyermektartásdíj, a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj végrehajtásával kapcsolatos személyes adatokat a kártalanítás kifizetése céljából, a kártalanítás kifizetését követő harminc napig kezelheti.”

23. §

A Bv. tv. 50. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítás iránt indított büntetés-végrehajtási bírói eljárásokban védő alatt a jogi képviselőt is érteni kell.”

24. §

A Bv. tv. 67. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Ha az (1) bekezdés szerinti eljárás hivatalból indult, és az elítélt ismeretlen helyen tartózkodik az eljárás nem függeszthető fel. Az eljárást annak az idegenrendészeti hatóságnak a székhelye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíró folytatja le, amelynek az illetékességi területén az elítélt utolsó ismert tartózkodási helye volt. Ez esetben a büntetés-végrehajtási bíró az elítélt számára hivatalból védőt rendel ki és a döntést iratok alapján hozza meg, az ügyben bírósági titkár nem járhat el.”

25. §

A Bv. tv. a következő 70/A. és 70/B. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Kártalanítási eljárás az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekből eredő sérelem orvoslására

70/A. § (1) A büntetés-végrehajtási bíró az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekből eredő sérelemek miatt az elítélt kártalanításáról az elítélt vagy a védő kérelmére dönt. A büntetés-végrehajtási bíró iratok alapján is meghozhatja a döntést.

(2) A kérelmet a bv. intézet a véleményével tizenöt, ha a kérelem több bv. intézetet érint, harminc napon belül továbbítja a büntetés-végrehajtási bíróhoz, azzal, hogy ha az elítélt az alapvető jogot sértő elhelyezési körülmény miatt panaszt nyújtott be, a vélemény felterjesztésére csak a panasz elbírálását követően – ideértve az átszállításról szóló határozattal szembeni bírósági felülvizsgálati kérelmet is – kerülhet sor. A véleményhez csatolni kell a fogvatartotti nyilvántartásnak az elítélt által kifogásolt időszak elhelyezési körülményeire vonatkozó adatait tartalmazó kivonatát.

(3) A büntetés-végrehajtási bíró hivatalból vizsgálja, hogy az elítélt javára az alapvető jogot sértő elhelyezési körülmények miatt az EJEB az államot kártérítésre kötelezte-e, illetve a polgári bíróság ítélte-e meg kártérítést vagy sérelemdíjat, és ha igen a büntetés-végrehajtási bíró a döntés előtt beszerzi a vonatkozó határozatokat.

(4) A büntetés-végrehajtási bíró az elhelyezési körülményeket összességükben értékeli, és az okozott sérelem mértékének megfelelően határozza meg a kártalanítás napi tételének az összegét, majd ezt követően állapítja meg a kártalanítás összegét a kártalanítás napi tételének és az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között fogvatartásban töltött időnek a szorzataként.

(5) A büntetés-végrehajtási bíró a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül az iratok alapján elutasítja, ha

- a) a kérelem elkésett,
- b) a kérelem nem az arra jogosulttól származik,
- c) az elítélt a 144/B. §-ban meghatározott panaszt nem terjesztette elő vagy
- d) a kérelemben megjelölt időszakra vonatkozóan az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az EJEB az államot kártérítésre kötelezte, vagy a polgári bíróság kártérítést vagy sérelemdíjat ítélt meg.

(6) Ha az elítélt szabadult, az eljárást a szabadítást végző bv. intézet székhelye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíró folytatja le, de az elítélt vagy a védő ilyen irányú külön kérelmére az elítélt lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíró jár el.

(7) A bűnügyi költséget az állam viseli.

(8) Az (1)-(7) bekezdést értelemszerűen alkalmazni kell az egyéb jogcímen fogvatartott kártalanítás iránti igényének elbírálására.

70/B. § (1) Ha az elítélttel szemben a büntetőügyben eljáró bíróság a sértett vagy örököse javára polgári jogi igényt ítélt meg, vagy a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, a büntetés-végrehajtási bíró tizenöt napos határidő megadásával nyilatkoztatja a sértettet arról, hogy az elítélt a polgári jogi igényt, vagy – ha a bűncselekménnyel okozott kár vagy sérelemdíj megtérítése iránt keresetet indított – a polgári bíróság által megítélt kártérítést vagy sérelemdíjat teljesítette-e, és ha a teljesítés nem vagy csak részben történt meg, igényt tart-e a még fennálló követelés kielégítésére az elítélt részére esetlegesen megítélendő kártalanítás összegéből.

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben a büntetés-végrehajtási bíró továbbá felhívja a sértettet arra, hogy a megfizetés iránti igényét összegszerűen jelölje meg, illetve csatolja a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj teljesítésével összefüggésben rendelkezésére álló iratokat. A büntetés-végrehajtási bíró, ha az iratok alapján dönt, a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj megtérítésével kapcsolatosan beszerzi az elítélt nyilatkozatát.

(3) Ha a sértett igényt tart a polgári jogi igényből, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítésből vagy sérelemdíjból eredő még fennálló követelés kielégítésére, a büntetés-végrehajtási bíró a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar hivatali szerve által vezetett nyilvántartásából adatszolgáltatást kér arra vonatkozóan, hogy az elítélttel szemben e követelések behajtása iránt van-e szünetelő vagy folyamatban lévő végrehajtási eljárás, és ha igen milyen ügyszámon és ki az illetékes végrehajtó.

(4) A (1) bekezdésben meghatározott esetben a büntetés-végrehajtási bíró eljárására az 50. § (1) bekezdés *d)* pontjában megállapított határidő hatvan nappal meghosszabbodik. Ha a sértett megkeresése hatvan napon belül nem vezetett eredményre, a büntetés-végrehajtási bíró a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj megtérülésének figyelmen kívül hagyásával hozza meg a döntést.

(5) A büntetés-végrehajtási bíró a határozatban a kártalanítás összegéből a még fennálló követelés erejéig a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj jogosultja javára történő kifizetésről rendelkezik, ha

- a) a sértett javára megítélt polgári jogi igényt, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítést vagy sérelemdíjat az elítélt még nem vagy csak részben teljesítette,
- b) az a) pont szerinti követelések behajtása iránt végrehajtási eljárás nem indult, és
- c) az elítélt vagy védője ilyen irányú védekezését vizsgálva megállapította, hogy a Polgári Törvénykönyv szerinti általános elévülési idő még nem telt el.

(6) A büntetés-végrehajtási bíró a határozatban a kártalanítás megfizetésére az államot kötelezi és a kifizetésre a határozat kézbesítésétől számított hatvan napos határidő kitűzésével hívja fel.”

26. §

A Bv. tv. a következő 75/A. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti panasz alapján megtett intézkedésről és az átszállításról hozott határozat felülvizsgálata

75/A. § (1) Az elítéltnak vagy védőjének az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti panasz alapján megtett intézkedésről, illetve az átszállításról hozott határozattal szembeni bírósági felülvizsgálati kérelmét a büntetés-végrehajtási bíró az iratnak a hozzá érkezésétől számított öt munkanapon belül bírálja el.

(2) A büntetés-végrehajtási bíró a felülvizsgálat eredményeként, ha a bv. intézet parancsnoka az intézkedést elmulasztotta, a 72. § (1) bekezdés d) pontjának értelemszerű alkalmazásával a bv. intézet parancsnokát az eljárás lefolytatására utasítja.

(3) A bűnügyi költséget az állam viseli.

(4) Az (1)–(3) bekezdést alkalmazni kell – a kényszergyógykezelt, illetve az ideiglenesen kényszergyógykezelt kivételével – az egyéb jogcímen fogvatartott vagy védője kérelmének elbírálására is.”

27. §

(1) A Bv. tv. 84. § (5) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(A (3)-(4a) bekezdés szerinti felhívás tartalmazza)

„f) női elítélt esetén a tájékoztatást arról, hogy ha egy évnél fiatalabb gyermekét gondozza, kérelmezheti az anya-gyermek részlegen az együttes elhelyezését.”

(2) A Bv. tv. 84. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Ha a felhívás eredményeként a női elítélt az anya-gyermek részlegen való elhelyezése iránt az előírt határidőben kérelmet nyújtott be, a jelentkezési kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezményei nem alkalmazhatók. Az elítélt részére az elhelyezésről való döntéssel egyidejűleg újabb felhívást ad ki a BVOP. Az anya-gyermek részlegen elhelyezés engedélyezése esetén a felhívásban az elítéltet az (5) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott adatok megadásával arra kell felhívni, hogy a gyermekével együtt jelenjen meg a kijelölt bv. intézetben, és hogy a gyermek egészségügyi kiskönyvét és a szülést

követően kiadott kórházi zárójelentést, valamint a gyermek egyéb egészségügyi iratait hozza magával.”

28. §

A Bv. tv. 96. § (1) bekezdése a következő *r*) ponttal egészül ki:

(A BFB elítéltekkel kapcsolatos feladatai:)

„*r*) a társadalmi kötődés programba történő bevonás vagy annak megszüntetése.”

29. §

A Bv. tv. 128. §-a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Együttes elhelyezés esetén a bv. intézet a gyermek részére teljes körű ellátást biztosít. A bv. intézet az anya-gyermek részlegesen elhelyezett gyermekekre tekintettel járó családi pótlék felhasználható részét a gyermek teljes körű ellátására vagy teljes körű ellátásának kiegészítésére fordíthatja, így különösen tápszerrel, ruházattal, gyógyszerrel, pelenkával, játékhöz szükséges eszközökkel való ellátására, valamint a gyermek fejlesztésére.”

30. §

(1) A Bv. tv. a következő 128/A.§-sal egészül ki:

„128/A. § (1) Ha az elítélt a vele együttesen elhelyezett gyermekét elhanyagolja, bántalmazza vagy fejlődését egyéb módon veszélyezteti, a bv. intézet parancsnoka határozattal dönt az anya és gyermeke együttes elhelyezésének megszüntetéséről és erről haladéktalanul értesíti a gyámhatóságot.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a bv. intézet intézkedik a gyermeknek az anyától való elkülönítése iránt, és a gyámhatóság intézkedéséig biztosítja a gyermek teljes körű ellátását az anya-gyermek részlegesen.”

(2) A Bv. tv. a következő 128/B.§-sal egészül ki:

„128/B. § (1) Ha a női elítélt egy évnél fiatalabb gyermekét gondozza, és a szabadságvesztés elhalasztására vagy félbeszakítását nem engedélyezték vagy azt az elítélt nem kérte, továbbá az együttes elhelyezést kizáró ok nem áll fenn, – az elítélt kérelmére – a gyermeknek egy éves koráig az anyjával való együttes elhelyezéséről a BVOP elhelyezésért felelős szakterületének vezetője a kérelem beérkezésétől számított tizenöt napon belül határozattal dönt.

(2) Az elítélt a kérelmet a felhívás kézhezvételétől számított nyolc napon belül írásban köteles a kijelölt bv. intézethez vagy a BVOP-hoz benyújtani.

(3) Az (1) bekezdés szerinti döntés meghozatala előtt a BVOP beszerzi a gyámhatóság véleményét arról, hogy az együttes elhelyezés a gyermek érdekét megfelelően szolgálja-e. A

véleményben a gyámhatóság adatot szolgáltat arról is, hogy fennáll-e a 128. § (3) bekezdésében meghatározott, az együttes elhelyezést kizáró valamely ok.”

31. §

A Bv. tv. a következő 144/B. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti panasz

144/B. § (1) Az elítélt és a védője az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt – írásban – közvetlenül panasszal élhet a bv. intézet parancsnokához.

(2) A panaszt tizenöt napon belül kell elbírálni. A bv. intézet parancsnoka a panasz alapján, az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények esetén, e körülmények javítása vagy a sérelem ellensúlyozása érdekében megteszi a szükséges intézkedéseket. A bv. intézet parancsnoka – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – az intézkedésről határozattal dönt.

(3) Ha a jogszabályban előírt élettér biztosításának hiányából eredő alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény megszüntetése az adott bv. intézeten belül nem oldható meg, a bv. intézet parancsnoka soron kívül megkeresi a BVOP elhelyezésért felelős szakterületét és kezdeményezi az elítéltnak a jogszabályban előírt élettér biztosítására alkalmas más bv. intézetbe való átszállítását.

(4) A BVOP elhelyezésért felelős szakterületének vezetője a megkeresésről nyolc napon belül, indokolt határozattal dönt. Ha a jogszabályban előírt élettér más bv. intézetben biztosítható, a BVOP elhelyezésért felelős szakterületének vezetője határozatában a szabadságvesztés végrehajtására más bv. intézetet jelöl ki, ellenkező esetben a határozathozatalt mellőzi és erről értesíti a bv. intézet parancsnokát. Az átszállításáról való döntés során figyelemmel kell lenni az elítélt kapcsolattartási jogára.

(5) Ha a jogszabályban előírt élettér biztosításának hiányából eredő alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény megszüntetése sem az adott bv. intézeten belül, sem más bv. intézetbe való átszállítással nem oldható meg, a bv. intézet parancsnoka a sérelem ellensúlyozása érdekében, ha azt még nem tette meg, – és ha az a feladatellátást nem akadályozza, valamint annak feltételei egyébként biztosítottak –, intézkedik.

(6) A (2) és az (5) bekezdés alapján megtett intézkedés vagy annak elmulasztása miatt, továbbá ha az átszállítás az elítélt kapcsolattartási jogát sérti, az elítélt és a védője a határozattal szemben a büntetés-végrehajtási bíróhoz felülvizsgálati kérelmet nyújthat be. A felülvizsgálati kérelemnek az átszállításra halasztó hatálya van.”

32. §

A Bv. tv. 177. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az elítélt a rezsimszabályokhoz igazodóan havonta legalább egyszer, alkalmanként hatvan percben, de legfeljebb százhusz percben, egyidejűleg négy fő látogatót fogadhat. Az elítélt vagy a kapcsolattartó kérésére a látogatási idő legfeljebb harminc perccel meghosszabbítható.”

33. §

A Bv. tv. 182. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„182. § (1) A bv. intézet parancsnokának döntése alapján az elítéltet különös méltánylást érdemlő esetben

- a) az iskolarendszereken kívüli szakoktatás vagy
- b) a felsőfokú tanulmányok folytatása

során is megilleti a 181. § (2) bekezdésében meghatározott ösztöndíj.

(2) A bv. intézet parancsnokának döntése szerinti időtartamra és rendszerességgel az elítélt részére a nyelvtanulás, illetve nyelvvizsga letétele érdekében az idegen nyelvű szöveg meghallgatásához a bv. intézet technikai eszközt biztosít.”

34. §

A Bv. tv. 185. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő a gondozási tevékenységét legkésőbb a bv. intézetből való szabadulás – ideértve a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét is – várható időpontja előtt

- a) két hónappal,
- b) az átmeneti részlegre helyezett vagy a 186. § (1) bekezdés szerinti hosszabb tartamú szabadságvesztést töltő elítélt esetén hat hónappal, vagy
- c) a társadalmi kötődés programba bevont elítélt esetén a behelyezést követő nyolc napon belül

kezdi meg.”

35. §

A Bv. tv. 187. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„187. (1) Azt az elítéltet, akit első alkalommal ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre és a vétség miatt kiszabott szabadságvesztés tartama az egy évet nem haladja meg, kérelmére társadalmi kötődés programba kell bevonni. A bv. intézet ennek lehetőségéről a befogadástól számított tizenöt napon belül írásban tájékoztatja az elítéltet, és egyidejűleg az elítéltet írásban nyilatkoztatja arról, hogy kérelmezi-e a bevonását. A kérelem alapján az elítélt társadalmi kötődés programba történő bevonásáról külön döntést hozni nem kell, a kérelem elutasításáról a bv. intézet parancsnoka határozattal dönt.

(2) Azt az elítéltet, akit első alkalommal ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre és annak tartama a két évet nem haladja meg, a bv. intézet bevonhatja a társadalmi kötődés programba. A társadalmi kötődés programba helyezést az elítélt és a védője is kérelmezheti. Ez esetben a döntés megalapozása érdekében a bv. intézet megkeresésére az elítélt által

megjelölt letelepedés helye szerint illetékes büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő környezettanulmányt készít.

(3) Nem vonható be a társadalmi kötődés programba az az elítélt, akivel szemben

- a) újabb szabadságvesztés végrehajtására érkezik értesítés, vagy
- b) újabb büntetőeljárás indult.

(4) A társadalmi kötődés program feladata

- a) a befogadó környezet erősítése, illetve szükség esetén segítség a családi kapcsolatok helyreállításához,
- b) a korábbi munkahelyre történő visszahelyezés elősegítése, ha ez nem lehetséges új munkahely keresése, ezek hiányában a közfoglalkoztatás megteremtése,
- c) további társadalmi kapcsolatok lehetőségének a feltárása,
- d) a lakhatás megteremtésének elősegítése.

(5) A társadalmi kötődés programba bevont elítélt részére a bv. intézet egyéni reintegrációs programot készít, amely alapján végrehajtja az elítélt gondozását. A büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő az egyéni reintegrációs program kidolgozásában és megvalósításában közreműködik. A programelemek megvalósításának eredményességét a bv. intézet a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő bevonásával értékeli, és szükség szerint módosíthatja azokat. Az értékelés keretében a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő háromhavonta jelentést készít a befogadó környezettel történő együttműködés eredményeiről.

(6) A társadalmi kötődés megtartása érdekében az elítélt jogosult

- a) havonta legalább öt, de legfeljebb tíz nap eltávozásra azokon a napokon, amelyeken nem végez munkát,
- b) felügyelet nélkül külső munkahelyen dolgozni,
- c) tanulmányok és képzések bv. intézeten kívüli folytatására.

(7) A társadalmi kötődés programba bevont elítélt köteles

- a) a reintegrációs programban számára meghatározott szabályokat megtartani, és
- b) a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelővel együttműködni.

(8) A társadalmi kötődés programot meg kell szüntetni, ha

- a) az elítélt a bv. intézet elhagyásával, a bv. intézeten kívüli munkáltatással vagy tanulmányok folytatásával kapcsolatos magatartási szabályokat megszegi,
- b) az elítélt súlyos vagy ismételt fegyelmi vétséget követ el, vagy
- c) a (3) bekezdésben meghatározott kizáró ok következik be.

(9) A társadalmi kötődés programba történő bevonás megszüntetéséről a BFB az általános szabályok szerint hozza meg a döntést.”

36. §

(1) A Bv. tv. 187/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a szabadságvesztés céljának megvalósulása ilyen módon is biztosítható, a feltételes szabadságra bocsátás esedékessége, illetve ennek kizárása vagy kizártsága esetén a szabadulás várható időpontja előtt reintegrációs őrizetbe helyezhető az az elítélt, aki azt vállalja és gondatlan bűncselekmény elkövetése miatt ítélték szabadságvesztésre, vagy ha szándékos bűncselekmény elkövetése miatt ítélték szabadságvesztésre

- a) nem a Btk. 459. § (1) bekezdés 26. pontjában meghatározott személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt ítélték el,
- b) első ízben ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre vagy visszaesőnek nem minősülő bűnismétlő, és
- c) öt évet meg nem haladó tartamú szabadságvesztést tölt.”

(2) A Bv. tv. 187/A. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A reintegrációs őrizet időtartama

- a) legfeljebb egy év, ha az elítéltet gondatlan bűncselekmény elkövetése miatt ítélték szabadságvesztésre,
- b) az a) pontban meghatározottakon kívül legfeljebb tíz hónap.”

37. §

A Bv. tv. a következő 203/A.§-sal egészül ki:

„203/A. § A gondozási tevékenység keretében a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő a társadalomba való eredményes visszailleszkedés érdekében a fiatalkorúnak a szabadulást követő életterve kialakításához és a megvalósítás támogatásához –a befogadó környezet erre való fogadókészsége esetén – családi vagy csoportos döntéshozó megbeszélést szervezhet. A megbeszélés a bv. intézeten kívül is megszervezhető. A bv. intézeten kívüli helyszínen tartandó megbeszélésre a fiatalkorút elő kell állítani vagy részére – őrzéssel vagy anélkül – rendkívüli eltávozás engedélyezhető, amelynek tartama a három napot nem haladhatja meg.”

38. §

A Bv. tv. „A fiatalkorúnak és gyermekének együttes elhelyezése” alcíme a következő 351/A. §-sal egészül ki:

„351/A. § (1) Ha fiatalkorú a vele együttesen elhelyezett gyermekét elhanyagolja, bántalmazza vagy fejlődését egyéb módon veszélyezteti, a javítóintézet igazgatója határozattal dönt a fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezésének megszüntetéséről, és erről haladéktalanul értesíti a gyámhatóságot.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a javítóintézet intézkedik a gyermeknek fiatalkorútól való elkülönítése iránt, és a gyámhatóság intézkedéséig biztosítja a gyermek teljes körű ellátását az együttes elhelyezést biztosító részlegen.”

39. §

A Bv. tv. 388. §-a a következő (1a)–(1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az előzetes letartóztatást az anya-gyermek részlegesen kell végrehajtani annak a nőnek az esetében, akinek

a) a gyermeke az előzetes letartóztatás végrehajtása alatt született, és az együttes elhelyezést kizáró ok nem áll fenn, vagy

b) a gyermekét a bíróság az előzetes letartóztatás elrendelésekor ideiglenes hatállyal az anya-gyermek részlegesen helyezte el.

(1b) Ha a gyámhatóság nem adta a hozzájárulását ahhoz, hogy a gyermek az anya-gyermek részlegesen nevelkedjen, az (1a) bekezdés b) pontja szerint elrendelt együttes elhelyezést meg kell szüntetni és az előzetes letartóztatásban lévő nőt át kell szállítani a végrehajtásra kijelölt bv. intézetbe.”

40. §

A Bv. tv. 390. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha az előzetesen letartóztatott vagy a védő az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt panasszal élt, a bv. intézet parancsnoka a rendelkezési jogkör gyakorlójának az előzetesen letartóztatott más bv. intézetbe történő átszállításához való hozzájáruló nyilatkozatát is mellékeli a 144/B. § (3) bekezdésében meghatározott megkereséshez. Ez esetben a panasz elbírálására és a határozat meghozatalára harminc nap áll rendelkezésre.”

41. §

A Bv. tv. 415. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az előzetesen letartóztatásban lévő fiatalkorú a huszonegyedik életévét betöltötte, a javítóintézet a fiatalkorú büntetés-végrehajtási intézetbe történő átszállítása érdekében megkeresi a javítóintézet székhelye szerint illetékes rendőrkapitányságot és az átszállításról értesíti a rendelkezési jogkör jogosultját.”

42. §

A Bv. tv. 436. §-a a következő (10)–(12) bekezdéssel egészül ki:

„(10) E törvénynek a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló 2016. évi ... törvény 1. § (1) bekezdésével megállapított 10/A. § szerinti kártalanítási igény benyújtására az az elítélt és egyéb jogcímen fogvatartott is jogosult,

a) akinek az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekből eredő sérelme a módosítás hatálybalépése előtt egy éven belül szűnt meg,

b) aki az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az EJEB-hez nyújtott be kérelmet, ha a kérelmet az EJEB a módosítás hatálybalépésének napjáig nyilvántartásba vette,

kivéve, ha a fogvatartott az EJEB-hez címzett kérelmét 2015. június 10. napját követően nyújtotta be és a kérelem beérkezésekor a jogsértés megszűnésétől számítottan több mint hat hónap telt el.

(11) A (10) bekezdés esetén a 10/A. § (4) bekezdésben meghatározott jogvesztő határidő e rendelkezés hatálybalépésének napjával kezdődik. A (10) bekezdés alapján benyújtott kérelmek elbírálása során a 10/A. § (6) bekezdése nem alkalmazható, továbbá a büntetés-végrehajtási bíró eljárására az 50. § (1) bekezdés *d)* pontjában megállapított határidő harminc nappal meghosszabbodik.[”]

(12) Ha adat merül fel arra, hogy a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló 2016. évi ... törvény 1. § (1) bekezdésével megállapított 10/A. § szerinti kártalanítási igény hatálybalépését megelőzően az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt

a) a polgári bíróság előtt eljárás indult, vagy

b) az EJEB-hez kérelmet nyújtottak be és a kérelmet az EJEB a módosítás hatálybalépésének napjáig nyilvántartásba vette,

a büntetés-végrehajtási bíró ezen eljárások befejezéséig, illetve az EJEB eljárása esetében az ügy nemzeti elbírálásra való utalásáról szóló értesítéséig az eljárást felfüggeszti.”

43. §

A Bv. tv.

a) 95. § (6) bekezdésében a „ha fogolyzandulás,” szövegrész helyébe a „ha terrorcselekmény, fogolyzandulás,” szöveg,

b) 128. § (6) bekezdésében a „másik szülő, valamint” szövegrész helyébe a „másik szülő, a testvér és a gyermekkel kapcsolattartásra jogosult nagyszülő, valamint” szöveg,

c) 186. § (2) bekezdésében a „megvalósításában szükség szerint közreműködik” szövegrész helyébe a „megvalósításában közreműködik” szöveg,

d) 351. § (6) bekezdésében a „másik szülő, valamint” szövegrész helyébe a „másik szülő, a testvér és a gyermekkel kapcsolattartásra jogosult nagyszülő, valamint” szöveg

lép.

44. §

Hatályát veszti a Bv. tv. 109. § (4) és (5) bekezdése.

7. Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2016. évi LXVII. törvény módosítása

45. §

Nem lép hatályba a Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2016. évi LXVII. törvény 168. §-a.

8. Záró rendelkezések

46. §

(1) Ez a törvény – a (2) és a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

(2) Az 1-4. §, 7-8. §, 14. §, 15. § (1) bekezdés, 16-20. §, 22-26. §, 28-29. §, 30. § (1) bekezdés, 31-38. § és 40-44. § 2017. január 1-jén lép hatályba.

(3) A 5-6. §, 9-13. §, 15. § (2) bekezdés, 27. §, 30. § (2) bekezdés és 39. § 2018. január 1-jén lép hatályba.

INDOKOLÁS

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) az elmúlt időszakban több olyan ítéletet hozott, amely elmarasztalta Magyarországot az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: Egyezmény) 3. cikkének megsértése miatt, elsősorban a büntetés-végrehajtási intézetek zsúfoltsága miatt nem megfelelő elhelyezési körülményekre hivatkozva. Az EJEB 2015. március 10-én hozta meg vezető ítéletét a Varga és társai kontra Magyarország ügyben a börtönzsúfoltságot kifogásoló panaszokról, melyben hazánkat az egyezményesértő fogvatartási körülmények megszüntetésére, valamint hatékony preventív, illetve kompenzációs jogorvoslat kialakítására hívta fel.

Az EJEB vezető ítéletében meghatározott követelményeknek való megfelelés érdekében többirányú megoldási terv készült, amelynek célja, hogy a börtönzsúfoltság felszámolását szolgáló férőhely-bővítési programot kiegészítve a jogalkotás eszközeivel is segítse a probléma felszámolását és a hatékony jogorvoslati rendszer kiépítését.

A módosítási irányok közül elsőként a reintegrációs őrizet alkalmazási körének kiterjesztését érdemes kiemelni. Ez egyrészt abból eredne, hogy az elítéltek korábbinál szélesebb köre lesz e kedvezménybe bevonható, másrészt egyes esetekben a hatályosnál hosszabb lesz a reintegrációs őrizetben tölthető idő. E változtatások révén csökkenthető az érintett elítéltek esetében a büntetés-végrehajtási intézetben (a továbbiakban: bv. intézet) bent töltött időtartam, ami hozzájárul a telítettség részbeni enyhítéséhez.

A Javaslat ún. preventív eszközként vezeti be a zsúfolt elhelyezési körülmények miatti, speciális jogcímen alapuló, a bv. intézet parancsnokához panasz lehetőségét. Az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények fennállása esetén a parancsnok a panasz alapján az elhelyezési körülmények javítása vagy ellensúlyozása érdekében a lehetőségekhez mérten megteszi a szükséges intézkedéseket, pl. más zárkába helyezheti át az elítéltet, vagy számára több szabad levegőn tartózkodást engedélyezhet, illetve egye kapcsolattartási formák tekintetében megnövelheti azok gyakoriságát vagy hosszát. Adott esetben kezdeményezi az elítélt átszállítását olyan bv. intézetbe, amelyben a jogszabályban előírt élettér biztosítható. A bv. intézetek férőhelybővítés előrehaladtával egyre inkább reálisan lehet számolni a megfelelő élettér biztosítása érdekében történő áthelyezés lehetőségével.

Végül harmadik fontos elemként kiemelendő a Javaslat által újonnan bevezetendő, a zsúfolt elhelyezési körülmények miatti jogsérelemmel arányban álló, hatékony kompenzációt biztosító kártalanítási eljárás. Az eljárás során a pénzbeli kártalanítás mértékét – annak napi tétele alsó és felső határának törvényi rögzítése mellett – a büntetés-végrehajtási bíró határozza meg az Egyezmény 3. cikkébe ütköző fogvatartási körülmények között töltött fogvatartási napok és a napi tétel szorzataként.

A Javaslat továbbá a gyakorlati szakemberek és jogalkalmazás oldaláról felmerülő javaslatok alapján olyan pontosításokat végez el, amelyek az egyes jogintézmények esetében, kiemelten a társadalmi kötődés program és a szabadításra felkészítéssel összefüggésben segítik a jogalkalmazást, és amelyek révén egyszerűbbé és átláthatóbbá tehető a szabályozás, illetve az egyes jogintézmények működtetése.

Az alapvető jogok biztosa – egyéni panaszbejelentés alapján lefolytatott vizsgálatot követően – munkacsoport felállítást kezdeményezte az igazságügyi miniszternél annak vizsgálatára, hogy a gyermekek mindenekfelett álló érdekére figyelemmel miként lehetne megteremteni annak jogszabályi lehetőségét, hogy a büntetés-végrehajtási intézetek anya-gyermek részlegén azon gyermekek is elhelyezésre kerülhessenek, akik a büntetés végrehajtása előtt születtek, mivel a Bv. tv. jelenlegi szabályozása csak a büntetés végrehajtása során megszületett gyermekek esetében teszi ezt lehetővé. A fogvatartott anyák és gyermekük büntetés-végrehajtási intézetben való együttes elhelyezésével kapcsolatban már ombudsmani vizsgálat is folyt (lásd az AJB-329/2012. sz. jelentést).

A nemzetközi szabályozást megvizsgálva megállapítható volt, hogy az uniós államok szabályozásukban nem tesznek különbséget az együttes elhelyezés lehetővé tételekor aszerint, hogy a gyermek a végrehajtás előtt született-e vagy az alatt. A Javaslat célja, hogy felszámolja a gyermek anya általi gondozáshoz való jogát érintő diszkriminatív megkülönböztetést. Erre az esetkőre azonban speciális eljárás bevezetése szükséges, amely a többféle szempont közül a gyermek érdekét állítja központi helyre, ugyanakkor a gyermekvédelmi szempontok mellett figyelemmel van a büntetés-végrehajtás sajátosságos rendjére.

A technikai módosítások a törvény kihirdetését követő nyolcadik napon lépnek hatályba. Az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti hatékony jogorvoslat megteremtését célzó új jogintézmények bevezetésének, az Alkotmánybíróság döntéséből eredő és a joggyakorlati problémák feloldását célzó módosítások hatálybalépésének napja 2017. január 1., az anya és gyermeke együttes elhelyezés alanyi körének a fogvatartás előtt megszületett gyermekekre történő kiterjesztését célzó módosítások pedig 2018. január 1-jével lépnek hatályba.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1-2. §-okhoz

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvényben (a továbbiakban: Bv tv.) a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelői tevékenységek köre jelentős mértékben kibővült, így pl. a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelők környezettanulmányokat készítenek egyes döntések megalapozásához (reintegrációs őrizet, szabadságvesztés-félbeszakítás, kegyelmi eljárás, fiataalkorú elítélt befogadó részlegbe helyezése). A törvényben a büntetés-végrehajtási szervezet feladatkörének meghatározásában ezeket az új feladatköröket is szerepeltetni kell, amit a módosítás átfogó megnevezéssel jelöl.

A 3. §-hoz

A büntetés-végrehajtás tevékenységi körébe jelentős számban tartoznak olyan feladatok, amelyeket a büntetés-végrehajtási intézeteken kívül kell végrehajtani. Ezen feladatok biztosítása, biztonságos végrehajtása érdekében szükségessé válnak olyan elektronikus megfigyelési eszközök, amelyek a fogvatartottak által elkövetett jogsértő cselekmények elkövetésének bizonyítására, illetve más személyek részéről történő, a büntetés-végrehajtási feladatok végrehajtását akadályozó, azokat megsértő cselekmények igazolására, továbbá a személyi állomány szolgálatellátása jogszerűségének alátámasztására alkalmasak. Ezekben az esetekben az elektronikus megfigyelési eszköz nem telepített, hanem „mobil” eszköz,

ügynevezett „akciókamera”. Az eszközt alkalmazása esetén a feladatot végrehajtó büntetés-végrehajtási személyi állomány kezeli és tartozik felelősséggel a személyiségi jogi és adatvédelmi szabályok betartásáért.

A Javaslat értelmében a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvénynek az intézkedési kötelezettségre és az intézkedések alkalmazásának közös szabályaira vonatkozó rendelkezései kerülnek kiegészítésre a mobil elektronikus eszközök alkalmazási lehetőségével. A törvényi szintű szabályozása elengedhetetlen a személyiségi jogi és adatvédelmi szempontok érvényesülése érdekében. A Javaslat az a felhasználásra és adatkezelésre vonatkozóan a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvénynek az elektronikus megfigyelési eszköz esetében irányadó szabályait rendeli alkalmazni (lásd 150. §).

A 4. §-hoz és a 29. §-hoz

A Javaslat a végrehajtás helyéhez igazodóan a Gyvt. és a Bv. tv. egyidejű módosításával meghatározza, hogy a bv. intézet anya-gyermek részlegén, illetve a javítóintézet fiatalok és gyermekei együttes elhelyezését biztosító részlegén elhelyezett gyermekekre tekintettel járó családi pótlék felhasználható része milyen célra fordítható.

A 5-13. §-okhoz, a 27. §-hoz, a 30. §(2) bekezdéséhez és a 38-39. §-okhoz

A Javaslat a gyermek anyai gondozáshoz való jogát érintő diszkriminatív megkülönböztetés felszámolása érdekében a gyermekvédelmi és a büntetés-végrehajtási jogterület sajátosságait szem előtt tartva kiterjeszti az együttes elhelyezés lehetőségét arra az esetre, ha a gyermek nem a büntetés-végrehajtási intézetben, illetve a javítóintézetben születik meg, hanem az anya, illetve a fiatalok a szabadságvesztés vagy a javítóintézeti nevelés végrehajtásának megkezdésekor, illetve az előzetes letartóztatás elrendelésekor kérelmezi a gyermekével való együttes elhelyezését.

Erre az esetre speciális eljárás bevezetése szükséges, amely a többféle szempont közül a gyermek érdekét állítja központi helyre. A végrehajtás foganatosítása előtt megszületett gyermek családjogi státusza (szülői felügyelet vagy szükség esetén gyám kirendelése) rögzül, a gyermek családi környezetben nevelkedik vagy elhelyezéséről adott esetben a gyámhatóság, illetve a bíróság határozott. Ezzel szemben a fogvatartás alatt született gyermek esetén, a várandósság nyomán követhető volt és a fogvatartás tényéből eredően az anyával való elhelyezés adott. Az előbb felvázolt esetben nagyobb körültekintést igényel annak megítélése, hogy a gyermek érdekét mi szolgálja jobban: az anyával való együttes elhelyezés a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek részlegén, vagy a szeretetet és megfelelő gondoskodást biztosító családi környezetben való megtartása, ha ez az anya távollétében is adott (másik szülő, testvérek, nagyszülők révén).

Ugyanakkor időszerűségi érvek szólnak emellett, hogy az előzetes letartóztatás esetén, annak azonnali foganatosításából eredően az együttes elhelyezésről való döntés meghozatala kapcsolódjon az előzetes letartóztatás elrendeléséhez. Ez esetben az elsődleges a gyermeknek azon érdeke érvényesül, hogy az anyja gondozza, és hogy a szoptatás ne szakadjon meg. Ennek érdekében a büntetőügyben eljáró bíróság az előzetes letartóztatás elrendelésekor, az anya kérelmére a Javaslat 5. § (1) bekezdésével beiktatandó Gyvt. 72. (1) bekezdés a) pontja alapján a gyermeknek az együttes elhelyezést biztosító részlegén való ideiglenes hatályú elhelyezéséről rendelkezik. Ez esetben az előzetes letartóztatás végrehajtási helyeként a

Javaslat 39. §-ával beiktatandó Bv. tv. 388. § (1) bekezdés *b*) pontja a bv. intézet anya-gyermek részlegét jelöli meg.

A gyámhatóság a határozat alapján utólag vizsgálja meg – környeztanulmány révén és a gyermekre vonatkozó gyermekvédelmi, gyámügyi és egészségügyi előzményi adatok beszerzése alapján, hogy mi szolgálja inkább a gyermek érdekeit, az együttes elhelyezés vagy a családi környezetben való nevelkedése. Ha a gyámhatóság az együttes elhelyezéshez nem járul hozzá, a gyermeket a gyámhatóság által megjelölt felelős személy részére kell kiadnia a bv. intézetnek vagy a javítóintézetnek.

A szabadságvesztés végrehajtásának foganatosítása esetén a büntetés letöltésére való felhívásban kell az elítéltet tájékoztatni az együttes elhelyezés lehetőségéről, és ha az elítélt benyújt ilyen kérelmet, számára újabb felhívást kell kiadni, attól függően, hogy az együttes elhelyezést engedélyezték vagy sem, a kijelölt büntetés-végrehajtási intézetbe vagy az anya-gyermek részlegre. A büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka a döntés érdekében megkeresi a gyámhatóságot, hogy tegyen javaslatot az együttes elhelyezésre vagy annak mellőzésére. A gyámhatóság ez esetben – a környeztanulmány és az előzményi adatok vizsgálata alapján – előzetesen teszi meg a javaslatát, és támogató javaslat esetén a parancsnok az együttes elhelyezésről dönt, ellenkező esetben a kérelmet elutasítja. Ez esetben a gyermek beszállításáról az anya gondoskodik, és hoznia kell magával a gyermek egészségi állapotára vonatkozó egészségügyi dokumentációt (egészségügyi kiskönyv, kórházi zárójelentés).

A 7. §-hoz

A Javaslat a Gyvt. kiegészítésével egyértelművé teszi, hogy a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek részlegén vagy a javítóintézetben a fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén elhelyezett gyermek tekintetében az anya, illetve a fiatalkorú szülői felügyeleti joga – kivéve a gondozási, nevelési jogát és kötelezettségét – szünetel.

A 8. §-hoz, a 30. § (1) bekezdéshez és a 38. §-hoz

A Javaslat hiánypótló rendelkezést iktat be a Bv. tv.-be arra az esetre, ha az anya vagy a fiatalkorú magatartása veszélyezteti a gyermeket, mely esetben a végrehajtásért felelős szerv vezetője (a parancsnok, illetve az igazgató) dönt az együttes elhelyezés megszüntetéséről és a szükséges intézkedések megtétele érdekében értesíti a gyámhatóságot. A gyámhatóság intézkedési kötelezettségét illetően pedig a Gyvt. kiegészítése szükséges.

A 14. §-hoz és a 16-17. §-okhoz

Az Alkotmánybíróság 2016. szeptember 19-én kihirdetett határozatában az Alaptörvénybe ütközőnek minősítette és ezért megsemmisítette a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) pótmagánvádlói költségviselésről rendelkező 344. § (1) bekezdését. Az indokolásban kifejtettek szerint a támadott rendelkezés ellentétben áll az Alaptörvényben nevesített védelemhez való joggal, annak szükségtelen és jelentős korlátozását jelenti. Az Alkotmánybíróság az érintett rendelkezést pro futuro, 2016. december 31-i hatállyal semmisítette meg, időt hagyva ezzel a törvényhozónak az új szabályozás megalkotására.

A Be. 339. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy közvádas ügyekben a vádlott felmentése vagy az eljárásnak az ügyész vádelejtése miatti megszüntetése esetén az államnak meg kell

térítenie a vádlott költségét, továbbá meghatalmazott védőjének díját és költségét. A Javaslat az Alkotmánybíróság döntése nyomán ennek mintájára rendezi a megtérítési kötelezettséget a pótmagánvádas, illetve magánvádas eljárásban is. Így ugyanazon rend szerint kell megtéríteni a fent jelzett költségeket és díjat a közvádas és a pótmagánvádas, illetve a magánvádas eljárásokban is, előbbi esetben az államot, utóbbi esetben értelemszerűen a pótmagánvádlót, illetve a magánvádlót terheli a megtérítés kötelezettsége.

A Javaslat a Be. 339. § (3) bekezdésének megfelelő tartalommal újraszabályozza a pótmagánvádló költségviselésére vonatkozóan a Be. 344. §-át, illetve a magánvádas eljárás kapcsán a Be. 514. §-át egy új (6) bekezdéssel egészíti ki. A Javaslat továbbá ezzel összefüggésben pontosítja a Be. felhatalmazó rendelkezését is.

A 15. § és 41. §-hoz

A hatályos rendelkezések szerint a fiatalkorúval szemben elrendelt előzetes letartóztatást – a fiatalkorú személyisége és gyanú alapját képező bűncselekmény tárgyi súlyához igazodóan – a bíróság mérlegelése alapján javítóintézetben vagy büntetés-végrehajtási intézetben kell végrehajtani. Ha a fiatalkorú az elkövetéskor a tizennegyedik életévét nem töltötte be, előzetes letartóztatása kizárólag javítóintézetben foganatosítható. A Javaslat a fiatalkorúak életkori sajátosságaihoz jobban igazodó szabályozási rendszert alakít ki, amely elsődlegesen a javítóintézetben történő foganatosítást tekinti kívánatosnak. A módosítás továbbá egységesen az előzetes letartóztatás elrendelésének időpontját és nem az elkövetés időpontját jelöli meg mérvadónak a végrehajtás helyének kiválasztása szempontjából, mivel ezzel igazodhat a szabályozás leginkább a fiatalkorú terhelt szükségleteihez.

A fiatalkorúak előzetes letartóztatásának elsődlegesen javítóintézetben történő foganatosítása hozzájárul a büntetés-végrehajtási intézetek zsúfoltságának csökkentéséhez. Másrészt az előzetes letartóztatás javítóintézetben történő végrehajtása szolgálja leginkább a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez, valamint a védelemhez való alkotmányos jogának érvényesülését, ezáltal elkerülhető esetleges további kriminalizáló vagy személyiség-deformáló hatásoknak való kitettsége.

Javítóintézeti nevelés elrendelésére is csak a fiatalkorú huszadik életévének betöltéséig van lehetőség, ezért egy ennek megfelelő rendelkezés beiktatása szükséges az előzetes letartóztatás végrehajtási helyének meghatározásakor. A fiatalkorú huszonegyedik életévének betöltésekor a javítóintézetnek a rendőrség közreműködésével intézkedni kell a fiatalkorú bv. intézetbe való átszállítása érdekében és erről a rendelkezési jogkör jogosultját értesíteni kell.

A Javaslat e szakaszban rendezi továbbá a fiatalkorú anya előzetes letartóztatásának elrendelése estén a gyermekkel való együttes elhelyezés szabályozását. Miként a felnőtt korú terhelt esetében, a bíróság a Javaslat 5. § (1) bekezdésével beiktatandó Gyvt. 72. (1) bekezdés a) b) pontja alapján a gyermeknek az együttes elhelyezést biztosító részlegben való ideiglenes hatályú elhelyezéséről rendelkezik, ugyanakkor a végrehajtás helyeként – a most bevezetendő rendelkezések alapján – a fiatalkorú életkorához, illetve személyiségéhez igazodva a javítóintézet vagy a bv. intézet együttes elhelyezést biztosító részlegét jelöli meg.

A 18. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezést tartalmaz. A rendelkezés tartalmilag beépült a Be. 454. § (2) bekezdésének a 15. §-sal módosított rendelkezésébe.

A 19. §-hoz

Ez ideig nem szólt kifejezett rendelkezés arról – bár ténylegesen ez valósult meg –, hogy a büntetés vagy intézkedés foganatosítása során, ha az anya, illetve a fiatalkorú és gyermeke együttesen kerül elhelyezésre, a végrehajtó intézet a gyermek részére teljes körű ellátást biztosít. Erre figyelemmel pedig indokolt rendelkezni arról is, hogy a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek részlegén vagy a javítóintézet fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén elhelyezett gyermekre tekintettel kinek jár a családi pótlék és az mire használható fel. Erre vonatkozóan, az adott intézményre nézve irányadó módosítást a javítóintézet tekintetében a Gyvt., a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek részleg esetén a Bv. tv. tartalmazza. A felhasználás rendjére vonatkozó részletszabályokat pedig a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézmények, valamint személyek szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 15/1998. (IV. 30.) NM rendelet, valamint a javítóintézetek rendtartásáról szóló 1/2015. (I. 14.) EMMI rendelet határozza meg.

A 20. §-hoz

Eltérő volt a gyakorlat megítélése abban a tekintetben, hogy ha az elítéltnak a feltételes szabadságból való kizárásáról a megjelenési kötelezettség elmulasztása miatt rendelkezett a büntetés-végrehajtási bíró, akkor ez a rendelkezés, amelyet nem az alapítéletben mondtak ki, kihat-e az összbüntetésbe foglalás esetére, vagy azt külön meg kell vizsgálnia a bíróságnak és egyedileg kell eldöntenie. A Javaslat a jogalkalmazás egységessége érdekében erre az esetre is a Btk. 95. § (3) bekezdésébe foglalt szabályt rendeli alkalmazni, vagyis, hogy az elítélt nem bocsátható feltételes szabadságra, ha az összbüntetésbe foglalt valamely alapítélettel kiszabott szabadságvesztés esetén azt kizárták.

A 21. §-hoz

A módosítás technikai jellegű pontosítást vezet át, tekintettel arra, hogy Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2016. évi LXVII. törvény 2016. július 17-ei hatállyal hatályon kívül helyezte az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerekről szóló 1998. évi XXV. törvényt, amelynek rendelkezési egyidejűleg átkerültek az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvénybe.

A 22. §-hoz

A módosítás annak elérésére, hogy az EJEB elvárásainak megfelelő hatékony hazai jogorvoslat keretében, hazai fórum előtt legyenek orvosolhatók a zsúfolt körülmények közötti fogvatartás miatti jogsérelmek, egy új, sui generis jogintézményként vezeti be a jogsérelemmel arányban álló, hatékony kompenzációt biztosító kártalanítási eljárást. A kártalanítás az elítéltnak vagy az egyéb jogcímen fogvatartottnak a fogvatartása során a jogszabályban előírt élettér biztosításának hiánya és az ehhez esetlegesen kapcsolódó más, a kínzás, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód tilalmába ütköző elhelyezési körülmény [a továbbiakban együtt: alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények] által előidézett sérelem miatt jár. Az elítélt és az egyéb jogcímen fogvatartott elhelyezésére szolgáló, jogszabályban meghatározott minimális mértékét a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII. 19.) IM rendelet határozza meg. A szabályozásból

egyértelműen következik, hogy a kártalanítást minden esetben a kínzás, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód tilalmába ütköző zsúfolt elhelyezési körülmény alapozza meg. A büntetés-végrehajtási bíróság a sérelem mértékének megállapításakor veszi figyelembe a zsúfolt elhelyezés körülményéből eredő sérelmet súlyosító körülmények fennállását, halmozódását. Az egyéb, sérelmes helyzetet fokozó elhelyezési körülmények példálózó jelleggel kerülnek felsorolásra az EJEK esetjoga alapján. A kártalanítás minden olyan napra jár, amelyet az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között töltött.

Kártalanítás iránti igény az alapvető jogokat sértő elhelyezés megszűnésétől számított hat hónapos jogvesztő határidőn belül érvényesíthető. E kártalanítás iránti igény érvényesítése esetén ugyanilyen jogcímen további kártérítésnek vagy sérelemdíjnak nincs helye. A kártalanítás iránti kérelem benyújtására az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott és védője jogosult a fogvatartást foganatosító bv. intézetnél, ha pedig az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott már szabadult, annál a bv. intézetnél, ahonnan a szabadítás megtörtént.

A kártalanítás iránti igény benyújtásának formai feltétele, hogy a fogvatartott az egyezményesértő elhelyezés miatt merítse ki a sérelem elhárítását még preventív eszközként lehetővé tévő speciális panaszjogát. A börtönfejlesztések eredményeként ugyanis egyre inkább reálisan számolni lehet azzal, hogy lesz olyan kapacitással rendelkező büntetés-végrehajtási intézet, ahova a fogvatartott a kapcsolattartási jogának a sérelme nélkül átszállítható. Értelemszerűen a módosítás az átmeneti rendelkezések között a múltban bekövetkezett sérelmek esetére a panasz benyújtásnak feltételét mellőzi, mivel az csak az adott ügyben még fogva lévő esetében és a törvény hatálybalépésétől kezdődően a jövőre nézve értelmezhető.

A szabályozás a kártalanítás egynapi összegét 1.200 forinttól 1.600 forintig terjedően határozza meg, teret engedve a bírói mérlegelésnek. Az összeghatárok az Eurostat adatait alapul véve, a magyarországi átlagkeresetre tekintettel kerültek meghatározásra úgy, hogy az EJEK által elvárt „ésszerű összeg” követelményének is eleget tegyenek, így a megítélhető kártalanítás nem lehet indokolatlanul alacsony. A kártalanítás egy napra járó összegének megállapításánál a rendelkezésre álló élettér mellett – összhangban a Bíróság ítélkezési gyakorlatával – a fogvatartás egyéb körülményeit is figyelembe kell venni. Így a maximálisan kiszabható napi tétel felé mozdul el az összeg, ha a nem megfelelő élettér mellett például a zárkában nem biztosított a megfelelő szellőztetés, világítás vagy fűtés, nincs elkülönítve az illemhely, illetve ha a rovarok jelenléte súlyosbítja a szűkös fogvatartási körülményeket.

A módosítás rendelkezik arról is, hogy a kártalanítással szemben milyen követelések kielégítésének van helye. Ezek a következők:

- gyermektartásdíj behajtása iránti végrehajtási eljárásban érvényesített követelés,
- azzal a bűncselekménnyel összefüggésben megítélt polgári jogi igény, illetve a polgári bíróság által jogerős megítélt kártérítés vagy sérelemdíj, amely miatt kiszabott szabadságvesztés végrehajtása tekintetében a kártalanítást megállapították.

A kártalanítás összegével szembeni beszámítás, illetve követelés kielégítés lehetősége a Selmouni-ügyben a Bíróság Nagykamarája előtt is felmerült, amely kimondta, hogy a 41. cikk alapján megítélt kártérítésnek mentesnek kell lennie bármiféle végrehajtás alól, mivel ellentmondást generálna, ha pl. a harmadik cikk megsértése okán a kártérítés ugyan megítélésre kerül, azonban a tagállam ezen összeg tekintetében nemcsak adós, hanem egyben

hitelező is lenne. Az Európa Tanács szakértői a fogvatartott oldalán fennálló esetleges külső tartozások rendezésével kapcsolatban úgy nyilatkoztak, hogy a magánszemélyek bírósági döntésen alapuló követeléseinek esetén látnak lehetőséget a megítélt összegből való levonásra, azonban az államnak fennálló tartozások esetén ezt nem tartották lehetségesnek. Mindazonáltal még a magánszemélyek követelése esetében sem célszerű intézményesítetten lehetővé tenni a kielégítést a kártalanítás összegéből, ugyanakkor a társadalmi igazságosság elve megalapozza, hogy a bűncselekménnyel a sértettnek okozott sérelem kompenzálására a büntetőügyben megítélt polgári jogi igény, illetve a polgári bíróság által megítélt kártérítés vagy sérelemdíj kielégíthető legyen a kártalanítás összegéből. Második esetkörként ugyanígy megalapozhatja a kielégítést a gyermek eltartását szolgáló tartásdíj igény, sőt a gyermek mindenekfelett álló érdeke okán elsőbbséget is érdemel a gyermektartásdíj behajtása iránti követelés a kielégítés során.

A módosítás rendelkezik továbbá a kártalanítás kifizetéséről, amely iránti intézkedési kötelezettséget az igazságügyért felelős miniszter feladatkörébe telepíti. A kifizetésre a határozat kézbesítésétől számított hatvan nap áll rendelkezésre. A kifizetés előtt a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar hivatali szerve által vezetett nyilvántartásból adat lekéréssel meg kell győződni arról, hogy a kártalanításra jogosulttal szemben gyermektartásdíj behajtása iránt van-e szünetelő vagy folyamatban lévő végrehajtási eljárás.

A 23. §-hoz

A javaslat egy értelmező rendelkezést iktat be. A Bv. tv. 3. § 15. pontja értelmében ugyanis a büntetést kitöltve szabaduló elítélt, illetve a szabadított egyéb jogcímen fogvatartott esetében védőről már nem beszélhetünk, de az elítélt és az egyéb jogcímen fogvatartott jogosult az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt indított kártalanítási eljárásban jogi képviselőt meghatalmazni. A jogi képviselő jogosítványai ezen eljárásban az értelmező rendelkezésből következően a védő jogosítványaihoz azonosak lesznek.

A 24. §-hoz

A gyakorlati tapasztalatok alapján számolni kell azzal, hogy azon elítéltek egy része, akiknek kiutasításáról a bíróság ítéletében határozott, a kijelölt tartózkodási helyükről ismeretlen helyre távoznak. A kiutasítás végrehajtása körében azonban vizsgálni kell, hogy annak végrehajtás nem ütközik-e nemzetközi követelményekbe, vagyis hogy nem kell-e alkalmazni a non-refoulement elvét, mert ez esetben a kiutasítás nem hajtható végre. Általános szabályok szerint, ha az elítélt ismeretlen helyen tartózkodik a büntetőeljárás törvény, mint mögöttes szabályok alkalmazása alapján az eljárást fel kellene függeszteni. Ugyanakkor előfordulhat, hogy az elítéltet utóbb más uniós országból visszaküldik, és célszerű hogy a magyar hatóságoknak a kiutasítás végrehajthatóságát illetően már rendelkezésre álljon a bíróság döntése, ami adott esetben leegyszerűsítheti és meggyorsíthatja a kiutasítás végrehajtását. Ennek érdekében, a Bv. tv.-ben kimondásra kerül, hogy az eljárás nem függeszthető fel, az eljárás az elítélt távollétében lefolytatható, azonban érdekeinek védelmére kötelező védő kirendelése.

A 25. §-hoz

A kártalanítás iránti kérelmet a büntetés-végrehajtási intézet véleményével tizenöt, ha több bv. intézet is érintett, harminc napon belül továbbítja a büntetés-végrehajtási bírónak. A véleményhez csatolni kell közhiteles fogvatartási nyilvántartás alapján készített a fogvatartott

elhelyezésére vonatkozó kivonatot, valamint azon egyéb iratokat, amelyek a jogalap megítéléséhez szükségesek.

A kártalanítás iránti kérelem elbírálását a módosítás a büntetés-végrehajtási bírói eljárások közé illeszti be. A büntetés-végrehajtási bíró ugyanis független, pártatlan fórumként jár el, ugyanakkor egyszerű eljárás keretében, rövid határidővel sor kerülhet a sérelem orvoslására. További előnye e megoldásnak, hogy a büntetés-végrehajtási bíró speciális ismeretekkel és tapasztalattal rendelkezik az értékelhető körülmények számbavételekor. A büntetés-végrehajtási bíró iratok alapján is meghozhatja a döntést, mely esetben az általános eljárási szabályok értelmében bírósági titkár is jogosult eljárni. Az eljárás egyebekben illeszkedik a büntetés-végrehajtási bírói eljárások általános szabályaihoz.

Az eljárásra a fogvatartás helye, ha pedig a fogvatartott szabadult, a szabadítást intéző büntetés-végrehajtási intézetnek a székhelye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíró lesz illetékes. Kivételes illetékességi szabályt is megállapít a szabályozás arra az esetre, ha az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott már szabadult.

A büntetés-végrehajtási bírónak minden olyan iratot be kell szerezni, ami a követelés jogalapját érinti, így pl. ha zsúfolt fogvatartási körülmények miatt a bíróság korábban kártérítést vagy sérelemdíjat ítélt meg az elítélt javára, vagy az Emberi Jogok Európai Bírósága az államot kártérítésre kötelezte, a büntetés-végrehajtási bíró e határozatokat is beszerzi a döntés meghozatala előtt.

A kártalanítás napi tételének összegét az okozott sérelem mértékének megfelelően, a törvény adta kereteken belül határozza meg a büntetés-végrehajtási bíró. A bírói mérlegelés körében az a büntetés-végrehajtási bíró az elhelyezési körülményeket összességükben értékeli és határozza meg a sérelemmel arányban álló összeget. A kártalanítás teljes összege a jogsértő körülmények között fogvatartásban töltött napok számának és a kártalanítás napi tétele összegének szorzataként kerül meghatározásra.

A kártalanítás megfizetésére az állam köteles, a kártalanítási igény elbírálásával kapcsolatosan felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az utaló szabály az egyéb jogcímen fogvatartott kártalanítás iránti igényének az elbírálásra az elítélttel szemben lefolytatott kártalanítási eljárás szabályait rendeli alkalmazni.

A 26. §-hoz, a 31. §-hoz és a 40. §-hoz

A javaslat új jogintézményként vezeti be, preventív jogorvoslati eszközként az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti panaszt, amelyet írásban a büntetés-végrehajtási intézet parancsnokához nyújthat be az elítélt vagy a védője. Értelemszerűen panasz benyújtására fogva lévő elítélt vagy egyéb jogcímen fogvatartott lesz jogosult.

A büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka a panaszt tizenöt napon belül elbírálja. Ha a jogszabályban megállapított élettér hiányára tekintettel megállapítható az alapvető jogokat sértő elhelyezés, a bv. intézet parancsnoka a panasz alapján megteszi a szükséges intézkedéseket. Adott esetben a parancsnok az elítéltet olyan másik zárkába helyezheti át, ahol a megfelelő élettér biztosított, vagy ha ez nem lehetséges a sérelem ellensúlyozására intézkedéseket hozhat, így pl. több szabad levegőn tartózkodást vagy további kapcsolattartást engedélyezhet, megnövelheti a látogatás vagy a telefonálás időtartamát, illetve intézkedhet az

elhelyezési körülmények egyéb irányú javítása iránt, mint pl. illemhely leválasztása. A bv. intézetek eltérő adottságaira figyelemmel a Javaslat a normaszöveg szintjén nem határozza meg az intézkedések lehetséges körét.

A parancsnok az intézkedésről határozatot hoz, amely ellen vagy akár az intézkedés elmulasztása miatt biztosított a bírósághoz fordulás joga bírósági felülvizsgálati kérelem benyújtásával. A Javaslat – a 72. § (1) bekezdés *d)* pontjának értelemszerű alkalmazásával – az intézkedést elmulasztásának esetére akként rendelkezik, hogy a büntetés-végrehajtási bíró határozatával a bv. intézet parancsnokát az eljárás lefolytatására utasítja.

Ha a jogszabályban előírt élettér az adott bv. intézetben nem biztosítható, a parancsnok végső megoldásként soron kívül megkeresi a BVOP elhelyezésért felelős szakterületét és kezdeményezi az elítéltnak a jogszabályban előírt élettér biztosítására alkalmas más bv. intézetbe való átszállítását. A közeli jövőben megvalósuló nagyobb léptékű férőhelybővítések eredményeként már reálisan lehet számolni azzal, hogy lesznek olyan, a jogszabályban előírt élettér szerinti elhelyezést biztosító bv. intézetek, ahova a túltelített bv. intézetekből a fogvatartottak átszállíthatók. A BVOP elhelyezésért felelős szakterületének vezetője a megkeresésről nyolc napon belül, indokolt határozattal dönt. Ha az átszállítás az elítélt kapcsolattartás jogát sérti, az elítélt és a védője a határozattal szemben a büntetés-végrehajtási bíróhoz felülvizsgálati kérelmet nyújthat be, amelyet a büntetés-végrehajtási bíró az iratnak a hozzá érkezésétől számított öt napon belül bírál el.

A preventív jogorvoslat funkciójának megvalósulása érdekében, garanciális szabályként kerül kimondásra, hogy amennyiben az elítélt elhelyezése a jogszabályban előírt élettér biztosításával sem az adott bv. intézetben, sem átszállítással nem oldható meg, a bv. intézet parancsnoka a sérelem ellensúlyozása érdekében köteles intézkedni.

Ugyanez az eljárás irányadó az egyéb jogcímen fogvatartott vagy védőjének kérelme esetén is azzal, hogy az intézkedés speciális jellegéből következően a kényszergyógykezelt, illetve az ideiglenesen kényszergyógykezelt átszállítására nem kerülhet sor.

A 28. §-hoz és a 35. §-hoz

A gyakorlatban nehézséget okoz a társadalmi kötődés program jogintézményének alkalmazhatósága. Bizonytalanság alakult a tekintetben, hogy vajon kell-e erről külön döntés hozni, mikor zárható ki, illetve mikor függeszthető fel az alkalmazása, vagy mely esetekben szüntethető meg. A szabályozások egy része alacsonyabb szintű jogszabályban jelent meg. A Javaslat nagyobb jelentőségű változtatásokat végez el, mondhatni újraszabályozza a társadalmi kötődés program jogintézményére vonatkozó rendelkezéseket, köztük törvényi szintre emelve egyes rendeleti szintű szabályokat.

Továbbra is lesz olyan esetkör, amikor – kizáró ok fennállását kivéve – az elítéltet kérelmére a társadalmi kötődés programba be kell vonni, ha első ízben szabnak ki vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés, és vétség miatt legfeljebb egy évi tartamú szabadságvesztésre ítélik.

A Javaslat kiterjeszti a jogintézmény alkalmazási körét azokra az elítéltekre, akiket első ízben ítélnak szabadságvesztésre és annak tartama a két évet nem haladja meg. Ez utóbbi esetben a társadalmi kötődés programba történő bevonásukról a Befogadási és Fogvatartási Bizottság dönt.

A Javaslat meghatározza továbbá azokat a feltételeket, amelyek bekövetkezése esetén az elítéltek a társadalmi kötődés programba történő bevonását meg kell szüntetni. Erről is a Befogadási és Fogvatartási Bizottság dönt.

A 32. §-hoz

A fogház enyhébb rezsim szabályok esetén a törvényi rendelkezés korlátot jelentett a látogató fogadás időtartamának arányos meghatározására, ezért a törvényi minimum időtartam felemelése indokolt. Törvényi szinten szükséges rögzíteni továbbá, hogy a parancsnok kérelemre – méltányolható okból, pl. távoli megyéből érkeztek a látogatók – a rezsimszabályok szabta kereteket meghaladóan további harminc perccel meghosszabbíthatja a látogatás idejét.

A 33. §-hoz

Az elítéltek sikeres társadalmi reintegrációja érdekében, kiemelten a nyelvtanulás és a nyelvvizsga letételének támogatása érdekében, ami a munkaerő-piaci helyzetet emelheti, indokolt rendelkezni arról, hogy a bv. intézet a szövegértés gyakorlásához megfelelő technikai eszközt biztosít. Erre jellemzően a könyvtár elhelyezésére szolgáló helyiség alkalmas.

A 34. §-hoz

A Javaslat a hatályoshoz képest átláthatóbban határozza meg a szabadulásra felkészítés kezdő időpontját, érintve annak különös eseteit is.

A 36. §-hoz

A Javaslat a bv. intézetek telítettségének csökkentése érdekében a reintegrációs őrizet intézményének többirányú kiterjesztését is megvalósítja. Egyrészt a korábbinál szélesebb elkövetői kör számára teszi lehetővé e kedvezmény igénybe vételét, mivel a módosítás értelmében már nemcsak az első alkalommal végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltkre, hanem valamennyi gondatlanul elkövetett bűncselekmény miatt elítélte, illetve a visszaesőnek nem minősülő bűnismétlőkre is kiterjedne. Másrészt a reintegrációs őrizetben töltendő időt a bűnösség fokától függően és hosszabb tartamban határozza meg (szándékosság esetén 10 hónap, gondatlanság esetén egy év).

A 37. §-hoz

A Javaslat lehetőséget teremt a külföldi országokban már széles körben sikeresen, hazánkban csak szűk körben alkalmazott családi vagy csoportos döntéshozó konferencia megszervezésére a fiatalok elítéltek esetén a szabadulást követő életterv kitűzése és az ehhez szükséges támogató közeg megnyerése érdekében.

A 42. §-hoz

A Javaslat a Bv. tv. átmeneti rendelkezéseként határozza meg, hogy az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt korábban bekövetkezett sérelmek esetén – ide értve az EJEB által már befogadott kérelemmel érintett eseteket is – milyen feltételek mellett kerülhet sor az újonnan bevezetésre kerülő kártalanítási eljárás megindítására.

A 43. §-hoz

A rendelkezés szövegcsérés módosításokat végez el.

A 44. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezést tartalmaz.

A 45. §-hoz

A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 13. §-át ugyancsak 2017. január 1-jei hatállyal a Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2016. évi LXVII. törvény is módosítja. Mivel a rendelkezés további kiegészítése szükséges, amit ez a Javaslattal végez el, ezért a Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2016. évi LXVII. törvény 168. §-ának hatályba nem lépéséről kell rendelkezni.

A 46. §-hoz

A hatálybalépésről rendelkezik.